

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายจิรนิติ หะวานนท์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๒/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ๑๐/๒๕๖๘

วันที่ ๑๙ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง ศาลปกครองกลาง

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม หรือไม่

ความเห็น

คดีนี้ ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม หรือไม่ ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า เมื่อปี ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดี รัชการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตำแหน่งรองผู้กำกับการ ผู้ฟ้องคดีขอโอนไปรัชการที่สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.) ตำแหน่งนักวิเคราะห์สัมพันธ์ ระดับชำนาญการ กองการต่างประเทศ (หัวหน้ากลุ่ม) ซึ่งเทียบเท่าตำแหน่งรองผู้กำกับการของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ ในปี ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีขอโอนย้ายกลับมาบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตำแหน่งรองผู้กำกับการ กลุ่มงานนิติกรด้านการเสริมสร้างและพัฒนาวินัย กองวินัย สังกัด สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดทำบัญชีลำดับอาวุโสข้าราชการ ตำรวจระดับรองสารวัตรถึงผู้กำกับการ ในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จัดลำดับอาวุโส ข้าราชการตำรวจระดับรองผู้กำกับการของผู้ฟ้องคดีอยู่ในลำดับที่ ๑๖๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ถูกต้อง เนื่องจากไม่นับรวมระยะเวลาที่ผู้ฟ้องคดีเคยรัชการที่สำนักงาน ป.ป.ท. ในตำแหน่งเทียบเท่า รองผู้กำกับการ ทำให้การเรียงลำดับอาวุโสไม่ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีควรมีชื่อในบัญชีลำดับอาวุโสลำดับที่ ๖๙

ผู้ฟ้องคดีขอความเป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชา และร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ (ก.พ.ค.ตร.) ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งว่า ตามข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๙ กำหนดให้การจัดลำดับอาวุโสสำหรับผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในแต่ละลำดับตำแหน่ง ให้จัดผู้ที่ดำรงตำแหน่งในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นานกว่าเป็นผู้มีอาวุโสสูงกว่า โดยให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง และไม่ให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในส่วนราชการอื่นในการจัดลำดับอาวุโสของข้าราชการตำรวจ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง และข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๙

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าหลักเกณฑ์การนับระยะเวลาดำรงตำแหน่งในการจัดลำดับอาวุโสสำหรับผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง และข้อกำหนด ก.ตร. ว่าด้วยการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๖ ข้อ ๙ ดังกล่าว เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลที่มีสถานะทางกฎหมายเหมือนกัน ให้แตกต่างกันระหว่างข้าราชการตำรวจกับข้าราชการที่โอนย้ายมาจากหน่วยงานราชการฝ่ายอื่น เป็นการจำกัดสิทธิความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานของผู้ฟ้องคดี เป็นบทบัญญัติที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ

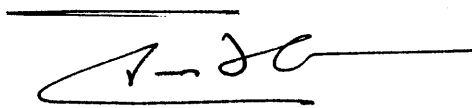
เห็นว่า คดีมีประเด็นให้วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม หรือไม่

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่ง ให้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ ... (๘) ตำแหน่งผู้กำกับการ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโทหรือพันตำรวจเอก และเคยดำรงตำแหน่งระดับรองผู้กำกับการมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี (๙) ตำแหน่งรองผู้กำกับการและสารวัตรใหญ่ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโท และเคยดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ...” วรรคสอง บัญญัติว่า “ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้นับระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริง มิให้นับระยะเวลาทวีคูณ โดยให้นับสิบสองเดือนเป็นหนึ่งปี ...”

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ดังกล่าว บัญญัติให้การนับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ ให้นับตามระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งจริงเท่านั้น เป็นการนับระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ จริง ไม่นับรวมระยะเวลาทวีคูณซึ่งเป็นระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่แต่เป็นการเพิ่มให้เนื่องจากเหตุผลพิเศษ การนับเวลาดำรงตำแหน่งเพื่อคัดเลือกหรือ

แต่งตั้งเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นสำหรับบางหน่วยงานต้องการระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่จริงในตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อให้มีประสบการณ์ในการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง จึงบัญญัติให้ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่จริง เพื่อให้เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เนื่องจากข้าราชการตำรวจมีภารกิจ บทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบ ที่มีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากข้าราชการประเภทอื่น ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติมานานย่อมมีสมรรถนะในการปฏิบัติราชการตำรวจที่มีประสิทธิภาพมากกว่า ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อราชการตำรวจมากกว่าข้าราชการตำรวจที่ไปปฏิบัติหน้าที่ในส่วนราชการอื่น จึงไม่ับระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานราชการอื่นมารวมพิจารณาการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อีกทั้งหลักเกณฑ์การนับระยะเวลาดังกล่าวส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจเติบโตในตำแหน่งราชการตามกลุ่มสายงานในสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วยความรู้ความชำนาญในสายงานของตน กระนั้นหลักเกณฑ์นี้ไม่กระทบการนับอายุราชการเพื่อกำหนดบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างสิทธิและเสรีภาพของบุคคลกับประโยชน์สาธารณะที่ประชาชนได้รับ ย่อมเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วน ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และมีใช่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล อีกทั้งบทบัญญัติดังกล่าวไม่กระทบถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๗๗ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ วรรคสาม

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ